

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2012 r.,

skargi A. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 października 2010 r., wydanego w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko M. S.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga A. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 października 2010 r. podlegała odrzuceniu z następującego powodu.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1 – 6 k.p.c., powinna zawierać między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Tego obowiązku skarżąca nie wypełniła.

Wskazać należy, że wymagania skargi opisane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Zawarte w skardze stwierdzenie: „wobec prawomocności wyroku...wzruszenie wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe”, nie spełnia przesłanki „wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków nie było i nie jest możliwe”, o której mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.